

Zpráva o činnosti ČAPEK a VV pro VH 2006

Vážení předsedové a prezidenti klubů, delegáti, delegátky, hosté,

Tak jak se začala přibližovat Valná hromada 2006, začal jsem si dělat poznámky o čem bude závěrečná zpráva, co bych neměl zapomenout. Potom jsem si přečetl svoji zprávu z loňského roku. A zjistil jsem, že se budu v mnoha věcech opakovat. A to jak v pozitivním slova smyslu, tak i v negativním. Je to jen známka toho, kde se podařilo sestavit tým lidí ochotných investovat spoustu svého času ve prospěch celku. A naopak je přesně vidět, kde se to nepodařilo a to, bohužel, opakovaně.

Nejprve se pokusím, tak jako minule charakterizovat letošní sezónu.

Mohu s potěšením konstatovat, že soutěžní pravidla, která jsme si před dvěma lety přijali se pomalu dostávají všem „do krve“. V průběhu roku bylo velmi málo věcí, které by musela řešit DK v oblasti soutěží. Problémy, které se vyskytly se týkaly zejména pozdního vyhlášení propozic nebo nahlašování výsledků. Někde se to dá připsat skleróze, jinde naopak až ignoranství a schválnostem. Pomalu se krystalizují turnaje i pořadatelé, na které je spoleh a naopak. Opakuji, že nikdo nenutí nikoho pořádat Prestiže ani bodované turnaje. Je to volba organizátora a ten by si měl předem rozmyslet na co má, na co nemá. Co je a co není ochoten pro to udělat. Velká většina turnajů však proběhla bez chyb, kterými by se měl kdokoliv z ČAPEK zabývat. V přátelské a zábavné atmosféře. Tak jako každý rok však přináší STK návrhy na několik změn. O tom ale v jiné části VH.

Rok 2006 bude však v historii ČAPEK zaznamenán jako „Rok mezinárodních úspěchů“.

Loni jsem se tu zmiňoval o počátku nového stylu práce s juniory. Jsem rád, že se jasně ukázalo že takový systém smysl má. **Komise mládeže** předložila samostatnou zprávu, kde se dozvíte daleko více detailů o její práci. Já bych se chtěl jen dotknout komise jako takové. Lidí, kteří v ní i kolem ní pracují.

Mnohým se to možná nebude líbit. Lidé co něco dělají mají – a to už je našim národním folklórem – více nepřátel jako přátel. Ale komise mládeže pro mě představuje příklad, jak bych si představoval práci jakékoliv komise.

Nemusíme je honit do práce. Jsou to oni, kdo přicházejí s návrhy, kdo si sami vytvářejí termíny přípravy.

Je nám všem jasné, že mnohé by šlo dělat lépe. Některé věci byly dost podceněny (informovanost) a zavdaly bohužel příčinu kritickým reakcím. Dotud bych to zcela chápal – chyba se má nalézt, upozornit na ni, navrhnout opatření aby k ní napříště nedošlo. Ovšem forma protestů, hraničící až s osobními urážkami a ultimáty byla nevhodná až trapná. Rozhodně to zpočátku nebyla kritika, které se říká konstruktivní. Ale byl snad někdo, kdo si myslel, že systém selekce juniorské reprezentace tak jak jsme si jej zvolili nepřinese protesty lidí s rozdílnými názory na věc?

O to víc si vážím KM, že stála za svým, že ustála tyto tlaky šla za svým přesvědčením. Že dotáhla svoje cíle do konce. Do konce, který znamenal 5.místo na **ME juniorů** v Martiny – nejlepší výsledek, jaký kdy jakákoliv naše reprezentace na MS nebo ME dosáhla.

Prosím, má-li někdo chuť v diskusi znovu prohlásit, že tito kluci by se na 5. místo dostali i bez práce KM, aby nezdržoval průběh VH a zamyslel se sám nad svými osobními komplexy. Dále bych odkázal na loňskou zprávu, kde komentuji práci KM. Abych se neopakoval. A samozřejmě poukazuji na samotnou zprávu KM.

Další mezinárodní úspěch se formoval od jara a vyvrcholil v srpnu v Bratislavě. Česká republika zvítězila v **CENTROPE CUP**. Obhájit prvenství nebude jednoduché, ale při účasti alespoň takové, jako byla ze strany hráčů ČAPEK letos by se to mohlo podařit. Díky všem, kteří se o vítězství zasloužili svojí účastí na turnajích i body do společného žebříčku. Jsem osobně přesvědčen o tom, že tato forma soutěže se velmi ujala a bez větších změn může fungovat i nadále. Na schůzce prezidentů CENTROPE v Grenoblu jsme probírali různé návrhy na změny. Nakonec ale vyplavala na povrch základní myšlenka, s jakou se CENTROPE CUP zakládal – dát dohromady sérii nezávislých turnajů, pořádaných podle pravidel a zvyklostí té které země. Dát lidem možnost setkání, srovnání, inspirace. Nechceme z této série dělat další ME.

Nicméně federace střední a východní Evropy mají další náměty, nápady i cíle, které se postupně snad budou realizovat – CIEP CENTROPE, Masters turnaj, juniorský tréninkový camp, výchova trenérů a rozhodčích apod. Budou na tom spolupracovat stejné země, jen CENTROPE CUP zůstane tím čím je. Alespoň pro příští rok.

O úspěchu se dá zcela jistě hovořit i v souvislosti s vystoupením naší ženské reprezentace na **MS v Grenoblu**. Muži nezačali sice nejšťastněji. Jejich jediná výhra ve skupině MS nad Čínou na postup

nestačila. Chytli se trochu až v Poháru národů, kde skončili celkově na 17.-24. místě. U žen se naštěstí nesplnilo to, co samy konstatovaly po shlédnutí prvních zápasů „svých“ mužů ve skupině – „jak budeme hrát my, když se našim chlapům nedaří“? Naštěstí se jejich obavy vypařily v momentě kdy nastoupily k prvnímu zápasu. Oceňuji jejich „chladnokrevný“ výkon, podobný tomu co předvedli junioři na ME. Svoji hrou, bez „předsudků a zbytečné opatrnosti“ dokázaly postoupit ze skupiny z 1.místa po vítězstvích nad takovými týmy, jako je Německo nebo Holandsko. Po vítězstvích nad Izraelem a Japonskem se ocitly zaslouženě až mezi posledními 16-ti týmy! Tm jejich vítěznou cestu přerušil až favorit z největších – obhájkyně titulu z Thajska. Tak jako junioři v Martiny skončily v prvním kole KO na budoucích mistrech. Celkově z toho bylo 9.místo. Jeden z absolutně nejlepších výsledků v historii, ne-li nejlepší.

V té souvislosti připomenu loňskou zprávu, kde jsem se více zabíral analýzou neúspěchů. Podstata zůstává stejná. Techniku máme takovou jakou máme. Ale využijeme-li to co umíme, o tom rozhoduje hlava. Jen hlava. Umět se soustředit, nenechat se rozhodit prostředím či jménem soupeře. Odvést svůj standard ať je to kdekoli a s kýmoli. Holcám a juniorům se to letos povedlo beze zbytku. A bylo to vidět. Navíc se oba dospělé týmy vyhnuly dalšímu problému, který se držel našich seniorských reprezentací v posledních letech – i přes neúspěchy ve skupině se z nich nestala rozhádaná čtveřice, kde každý svaloval vinu na druhého a nedokázal si sám přiznat díl zodpovědnosti. Bylo příjemné být s nimi na MS.

Zbývá dodat, že je zde v souvislosti s MS v Grenoble v obou případech řeč o kompletní „squadře“ SK Varan KV, doplněné o Jardu Čermáka z Frapeco.

I přes tento letošní úspěch, či návrat na standardní výsledky se na letošní VH dočkáme zásadních návrhů na změnu výběru seniorské reprezentace pro příští léta. Detaily nechám na STK.

Bohužel se téže sestavě nepodařilo ani letos zabodovat v Evropském Poháru klubů, když po předloňském Monaku a loňském Hannoveru přivítali klub Joli-Bois z Belgie. Lahůdky do kroniky klubu, ale zatím nepřekonatelná výkonnostní propast. Je otázkou, zda naše účast v této soutěži může být pro naše hráče přínosem – jedná se o 7 skoro paralelně hraných zápasů. Nebylo by lepší se zúčastnit některých zahraničních turnajů, ze kterých by si hráči přivezli více osobních zkušeností?

Na druhou stranu nutno dodat, že díky tomuto losu se podařilo dostat takto významné hráče na naše turnaje – opakovaně na Avokádo. Díky nim mohla spousta našich hráčů bez osobních mezinárodních zkušeností zažít opravdový pétanque na vlastní kůži, nebo oči. Zde se patří připomenout, že díky dobrým vztahům s FFPJP se zopakovala účast juniorské reprezentace v na Avokádu znovu spojená se společným tréninkem. Už nyní lze říct, že v roce 2007 budeme mít znovu čest je u nás přivítat.

Na tomto místě si dovolím malou vsuvku. Připomenu a poblahopřeji našim letošním mistrům všech kategorií:

- Jednotlivci: Haněl Ondřej (PePa Sněžné)
- Ženy: Denisovová Helena, Valenzová Iva, Valenzová Kateřina, Mužíková Hana, (všechny SK Varan K.Vary)
- Trojice: Valenz Pavel, Valenz Lukáš, Mužík Miroslav (všichni SK Varan K.Vary), Johanovský Václav PC Kolová.
- Dvojice: Hanč Jaroslav, Bílek Daniel (oba 1. KPK Vrchlabí)
- Dvojice Mix: Venc Aleš, Klusová Lucie (oba 1. KPK Vrchlabí)
- Trojice juniorů: Jiří Mrňák, Radek Netušil (AURA Havlíčkův Brod), Filip Bayer (PC Austerlitz 1805),
- Klubové týmy: 1.KPK Vrchlabí

Do mezinárodních úspěchů tohoto roku se nebojím zahrnout i svoji úspěšnou kandidaturu na člena Výkonného výboru FIPJP. Už když jsem se rozhodoval, zdali kandidovat budu, nebo ne mi bylo jasné, že v případě úspěchu se strhne spousta diskusí okolo mé osoby. A nemýlil jsem se.

Na základě těchto reakcí bych si dovolil se o celé věci rozepsat o něco podrobněji.

Byl jsem osloven některými lidmi již loni, před kongresem v Bruselu. Tam jsem se ale rozhodnul tuto kandidaturu ještě nepřijmout. Z ekonomických důvodů. Schůze FIPJP byly do té doby na různých místech zeměkoule a členové si náklady na cestu musí uhradit sami. O této skutečnosti jsem také informoval loňskou VH ČAPEK. VV FIPJP však letos rozhodl, že se jeho zasedání budou nadále konat pouze v Paříži a tím se situace změnila.

FIPJP je organizace jako každá jiná. Do jejich orgánů může kandidovat každý, kdo je jejím řádným členem. Což jsem i já i vy. Byl jsem osloven jako osoba a jako osoba jsem se nakonec rozhodl kandidaturu přijmout. Konzultoval jsem to i přesto jak se členy VV ČAPEK, tak s prezidenty CENTROPE. Až na základě jejich pozitivních reakcí jsem kandidaturu definitivně přijal.

A teď k věci – opravdu jsem nikdy ani neuvažoval o tom, že by moji kandidaturu měl **schvalovat** VV ČAPEK nebo dokonce VH. Kandidatura nejen že nic takového nepožaduje, ale bylo by to podle mne spíše absurdní. Nikoli „nedemokratické“ jak je často prezentováno.

VH ČAPEK má (stejně jako každý jednotlivec) možnost vyslat „svého“ kandidáta. V tom momentě o něm hlasovat samozřejmě bude. Ale musela by to být iniciativa tohoto orgánu. To bych potom chápal – shodnout se na tom, jestli chceme kandidáta vyslat a pokud ano, pak koho. Ale nelze mne nařknout z arogance a nedemokratických postupů, pokud se rozhodnu kandidovat sám! Cítil jsem podporu a tak jsem to prostě přijal. O tom svědčí i 39 hlasů z 50 možných, kterými jsem byl zvolen.

Ano, kdybych nebyl prezidentem ČAPEK pak by si mě nikdy nikdo nevšiml. Ale je potřeba spíš říct že kdybych **nepracoval**, tak by si mě nikdo nevšiml. Není tu ale důvod proč bych si musel od ČAPEK své osobní kroky mimo tuto organizaci nechat schvalovat! ČAPEK naopak má přece vždy možnost mne odvolat z postu svého prezidenta, pokud by ho kterýkoliv z mých kroků jakkoliv poškodil. A toto právo mu nikdo vzít nemůže. Já za sebe mohu říct, že se pro ČAPEK a pro okolní země budu snažit z této funkce vytěžit co nejvíce. A hlavně – od počátku jsem měl jasno – po ČAPEK také nebudu nic chtít. Náklady spojené s výkonem funkce v FIPJP nepůjdou z jeho rozpočtu. Tolik na vysvětlenou.

Na svoji osobu jsem se ostatně letos dozvěděl kromě toho i mnoho daleko horších nechtutností. A těší mě, že těch pár zakomplexovaných jedinců, kteří takové nebetyčné kecy roznášejí, se ztrapňují nakonec sami. Zatahovat do pétanque praktiky z politických předvolebních nechtutností – házení špíny jeden na druhého – to mi nesedí. Ale bude-li někdo čekat, že se neumím bránit, je na omylu.

Jdeme raději dále - k naší domácí scéně.

Rozpohyboval se nám i loni odhlasovaný KAPEK. Záměrně mluvím v jednotném čísle, protože o opravdových aktivitách v tomto smyslu lze hovořit jen v souvislosti s KAPEK v Brně. Svoje aktivity sice nezačal v nejlepším souladu s původními představami ČAPEK, ale to se časem uvedlo do pořádku. Hovořím o vyhlášení Extraligy. Tato soutěž je jistě dobrou myšlenkou, ale má přirozeně své dětské nemoci. Rozhodně se prozatím nestala proklamovaným příkladem, jak by se to mělo v pétanque dělat. Přesto se na dobrém základy myšlenky nemusí nic měnit. Lze si jen přát, aby prestiž této soutěže stoupala. Cest jak dál je určitě několik a KAPEK si jistě vybere tu správnou.

Jako skvělý počín KAPEK JMK musím naopak zdůraznit prezentaci pétanque v rámci veletrhu Sportlife v Brně začátkem listopadu. Z prvotní iniciativy Jirky Musila vzniklo kolektivní dílo, které by mohlo stát příkladem jak dál v propagaci pétanque. Očima návštěvníka zvenčí se jednalo o zdařilou akci. I na této akci se ale potvrdilo že vše je jen o lidech a o jejich chuti něco udělat nebo naopak neudělat. Věřím, že se ostatní nechali inspirovat. Nesmím zapomenout ani na „Mistrovství městských částí Brna“ jako na akci, která má obrovský potenciál stát se mediální hvězdou pétanque.

Tak a teď to přichází. To o čem jsem se zmínil v prvním odstavci této zprávy. Další její část mohu v klidu zkopírovat ze zprávy loňské. A já to i udělám, protože se na tom co tam bylo napsáno nic nemění. Bohužel. A pozor. Je toho dost a stojí opravdu za to si to znovu přečíst. Nuže:

.....Nebudu asi originální, když sdělím, že naděje našeho pétanque je v mládeži. O činnosti KM tu bude řeč a určitě i diskuse. Ale oklikou se dostávám k dalšímu neúspěchu této sezóny – a nejen této. Vniveč zatím vyšly snahy získat nové mladé hráče, zvýšit počet juniorů a tím i potenciál se kterým můžeme dále pracovat. Proběhlo několik velmi dobrých akcí mimo organizované akce ČAPEK – například Náměšť nad Oslavou nebo Ladronka v Praze. Ale chybí výstupy, chybí práce „den poté“, chybí výsledek – noví mladí nadšenci, kteří by se pétanque věnovali alespoň tolik jako jiným svým aktivitám.

Proč? Začnu od zadu. Zmíním například absenci jakéhosi manuálu. Nedostatek informací, absence propracovaného systému, jak zaujmout mladé. Není to nic lehkého v době konkurence PC-her, florbalu, hokeje, a jiných „akčních“ aktivit. Ale nemysleme si, že to je problém ČR. S tímto se potýká celý svět. Jako obvykle je nejdál Francie. A my máme štěstí, že na ty, kteří jsou nejdále máme velmi dobré kontakty. Mělo by se to projevit už na jaře. To už bude tak trochu práce i nového šéfa MarkK a jeho spolupracovníků.

Sebelepší manuál ale bude k ničemu, pokud se nedostane do ochotných a kreativních rukou. A tady vidím největší problém. V tomto poslední sezóna v ničem nevybočila z „normálu“. Kdo pracoval s mládeží loni, pracoval i letos. Nikdo nový na scéně. Nemyslím teď komisi mládeže a její novou organizaci a aktivity. Myslím nové výrazné aktivity klubů a jednotlivců mimo KM.

Ale tak nějak se mi zdá, že se už nějaký rok opakuji. A nemažme si med kolem huby. Nečekám ani nyní žádné návaly. Přesto jsem ale do budoucna mírný optimista. Ti, kteří to zkoušejí se učí jak na to. Přece jen se totiž zabýsklo a mohlo by z toho brzy něco být.

Zde byl loni vložen výčet akcí, které jednotlivé kluby či jednotlivci pořádaly. Stejně i letos - jako propagační turnaje, exhibice, dětské dny, podnikové turnaje, akce pro důchodce i dokonce pro jeptišky a vězenkyně. Pro městské části, starosty i manažery. Akcí bylo opravdu dost. Kéž by každý klub inicioval podobné vztahy s místními samosprávami i podniky.

V tomto kontextu se mi zdají od věci volání, aby ČAPEK vyčlenil ještě více peněz na rozvoj členské základny. V tom přece problém není. Za poslední 2 roky byly prostřednictvím grantů k dispozici desítky tisíc Kč právě na práci s mládeží a podpůrné akce. Kromě 2 škol pétanque poptávka nulová. Kde je chyba? V systému našich soutěží? V papírech kterých plodíme málo? Asi ano, protože o těchto tématech umíme žvanit celé hodiny. Ale odhodlání ujmout se úkolu už většinou chybí.

No a co se letos také nepovedlo jsou finance. Ne že by se utrácelo víc nebo jinak, než bylo řádně schváleno na minulém VH. Problém tkví ve zdrojích ČSTV. Z důvodů nově zavedeného zdanění pro Sazku (DPH) se letos budeme muset obejít s 80% toho s čím jsme ještě v červenci t.r. počítali. A pokud se nepodaří prosadit novelizaci zákone, musíme s tímto číslem počítat i na rok příští. Viz. návrh rozpočtu.

Jsou ale 2 způsoby jak z toho ven. Jeden je ve snížení nákladů, druhý ve zvýšení příjmů. Buďme realisté a přiznejme si znovu, že veškeré peníze a jiné prostředky, které kdy ČAPEK získal od sponzorů byly získány na základě osobních kontaktů. Stylem: „...tak jo, tedy něco máte, ať nežeru“. Nedělejme si iluze, že se nám jen tak podaří nalézt většího sponzora, který se pro investici do pétanque rozhodne na základě analýz návratnosti vložených investic.

Druhá cesta vede přes města, obce, regiony a proč ne i Evropu. Ale to také není tak jednoduché. Naštěstí některé z našich klubů už si vyzkoušelo ucházet se o peníze z těchto zdrojů a získáváme tím více zkušeností. ČAPEK by se chtěl zaměřit i na tuto stránku – zprostředkovat předávání informací a zkušeností z jednání s těmito orgány. Využít toho co jsme se naučili i pro ostatní. Ale zase – tyto peníze se dají sehnat jen když existuje konkrétní reálný projekt, zajištěný lidmi i zčásti finančně, projekt který pak dokážeme obhájit. A jsme zase u toho hlavního. Ne každý si s tím dá totiž práci.

Zde vidím šanci především pro kluby, ČAPEK jako takový to má trochu složitější. Největší šanci jak si na tyto peníze sáhnout ale mají projekty, do kterých se zapojí více klubů. Například v regionu. Viz KAPEK. Na závěr mi dovoluňte poděkovat všem, kteří letos cokoliv udělali pro ostatní – pořadatelům, funkcionářům všech stupňů, pomocníkům při různých akcích.

Rádi bychom uvítali více lidí, kteří by se takto zapojili do kontinuální práce na úrovni ČAPEK a to v jakémkoli oboru, který si vyberou. Není nad práci, která baví. I když by to třeba neměla být naše největší priorita. Je mi jasné, že dokud budeme požadovat výkonnost po dobrovolnících, musíme jim dát prostor se realizovat. Dát jim možnost pustit se do tématu, který jim přináší uspokojení a radost z práce. Nepovažuji žádnou energii vydanou na konkrétní práci pro celek za zbytečnou.....

Tak. Nezdá se vám, stejně jako mě, že problémy se nemnoží, spíše přetrvávají ty staré? Že proklamace a konstatování, jakož i případná usnesení na daná témata se minou účinkem v momentě, kdy se začneme pít po tom „KDO SE TOHO UJME?“

Za největší neúspěch celého roku v tomto smyslu považuji fakt, že se opět nepodařilo rozjet práci **MarkK** tak jak jsme si všichni představovali. A to včetně dosavadního předsedy Michala Rolinka. Kromě návrhu internetových stránek, na kterých pracoval Franta Stejskal a které se snad postupně stanou základem oficiální prezentace ČAPEK se nestalo téměř vůbec nic. Michal Rolinek ve funkci předsedy, ač je to člověk ochotný a poctivý, nedokázal kolem sebe soustředit skupinu lidí, kteří by se postarali o aktivity spojené s PR pétanque. O přípravu proklamovaných manuálů, materiálů, postupů, grafických řešení atd. atd. Tuto práci nemůže v žádném případě zvládnout jednatel! Je to velmi široká problematika a je potřeba si velmi dobře promyslet priority, možnosti a poté práci rozdělit. Je potřeba sestavit poměrně široký tým lidí a koordinovat jejich práci.

Chybí nám například **redakční rada**, která by se aktivně starala o přísun novinek na naše stránky ale i do ČTK, internetových magazínů a jiných médií. Chybí konečná iniciativa v otázce **sjednocení grafiky a přípravy prezentačních materiálů pétanque**. Chybí – a to je náš největší dluh vůči usnesení minulého VH – **manuál pro případné zájemce o granty na městech a krajích, chybí přenos zkušeností z této oblasti**. Shánění sponzorů je stále na jednotlivcích a v rámci konkrétních aktivit. KM supluje práci MarkK ve své činnosti, stará se o propagaci, oslovování a jednání se sponzory atd. O tom, že to není práce KM a nejsou na to ani vybavení, není řeči a podle toho jde také vše pomalu, na dlouhé lokte. A to naštěstí mají kam sáhnout u svých kolegů. Ale tak to přece nemá být. **Chybí nám skupinka, která by vytipovávala a následně oslovovala případné sponzory jménem ČAPEK**. Zajišťovala alespoň ten nezbytný první a druhý kontakt s těmi pravými osobami.

Chybí nám hlavně člověk, nebo lidé, kteří budou všechny tyto práce iniciovat, dají dohromady tým a jeho práci budou koordinovat. Bez někoho takového, kdo by dobrovolně toto břímě na sebe vzal a uvedl ho v praxi, budu moci svoje zprávy na toto téma i nadále jen kopírovat z roku na rok.

Jak ale motivovat lidi, aby se podíleli na práci MarkK? Jak jinak než podílem na prostředcích, které se jim díky své činnosti podaří sehnat. Je potřeba nalézt klíč jak takovou motivaci v praxi dělat. Dát jen tomu, který přivede sponzora za ruku? Rozdělit odměnu celému týmu, který se na získání sponzora jakkoliv podílel? Ano? Jak určit kdo to byl a kdo ne? Představte si diskusi okolo výběru juniorů – kdo komu a jak ublížil. A nyní si to převedte do souvislosti s penězi.... Nebude to lehké. Ale pokusit se o to musíme.

Stále také platí jednoduché – „bližší košile než kabát“. Lidí, kteří se o shánění sponzorů starají je nakonec dost. Ale zůstávají na klubové úrovni. To lze ostatně logicky pochopit. Ale ČAPEK jako takový z toho přímo nic nemá. Ano, budou-li bohaté kluby, bude bohatý i ČAPEK. Ale tímto konstatováním snad neskončíme. Jak motivovat kluby a jednotlivce, aby alespoň část svých aktivit nasměrovali do ČAPEK? Jsem připraven vyslechnout a pomoci jakémukoliv nápadu, který nebude jen výkřikem „měli bychom“ (nebo ještě lépe „měli byste“), ale bude obsahovat konkrétní návrhy kroků jak dál. Předpokladem pro realizaci toho všeho je ale dát dohromady základní skupinu MarkK, která by na základě svých odborných znalostí a zkušeností vytvořila opravdovou koncepci a učinila první kroky ke zlepšení PR a návrhy které budou přicházet posoudila a naložila s nimi.

Absence funkční MarkK nás může mrzet o to více, že rok 2007 bude výjimečnou příležitostí zviditelnit se. Pétaque slaví 100 let a to je dostatečný argument pro pořádání viditelných akcí a pro shánění podpory ze strany samospráv i sponzorů. Bohužel, zatím to vypadá, že se prezentace bude dít formou samizdatu a lidové tvořivosti. Zaplaťpánbu za ty, kteří to udělají alespoň takhle. Ale jak by bylo pěkné prezentovat se jednotně a jen doplňovat k hotovým materiálům „místní niance“. FIPJP vyhlásila den 2.6.2007 jako Mezinárodní den pétanque. V tento den se doporučuje aby se všude, kde je to možné pořádaly „viditelné akce na viditelných místech“. K dispozici bude brzy logo a některé další údaje. Ale co a kde se bude dít, to je zase jen na nás. Připomínám, že datum 2.6. je doporučením a nic nám nebrání se angažovat i v jiných dnech! ČAPEK jako servisní organizace bude znovu všem připravena pomoci s oslovením případných donátorů a podporou při jednáních.

Zpět k činnosti komisí. Zastavím se nyní i STK. Pavlu Vlkovi se podařilo rozšířit řady komise STK a blýská se na časy co do rozvržení práce i zodpovědností na více osob. Jistě bylo i letos cítit, že soutěže se stabilizují a není prioritní do systému razantněji zasahovat.

Významnějších změn se dočká snad jen výběr a práce s reprezentacemi – tedy pokud odhlasujeme změnu navrhovanou STK. Její podstatou je ponechat kandidátům na reprezentaci prostor k formování realizačního týmu, k oslovení sponzorů a k tréninku. ČAPEK naopak bude požadovat splnění jakýchsi základních úkolů ze strany reprezentace v průběhu její přípravy. O tom ale bude detailněji hovořit zpráva STK.

Disciplinární komise letos pracovala v omezeném složení. Dva z tříčlenného týmu se postupem času odmíceli, jedním z nich byl i Vlada Marcián – dlouholetý předseda DK. V létě podal „demisi“ a de facto se tak agenda DK octla na bedrech VV, podporována (a to tak že hodně) přeživším členem Františkem Stejskalem. Všechna řízení byla dotažena do konce a sezóna prakticky uzavřena. František jistě přednese nějaké návrhy jak dál.

Ve zkopírované loňské části zprávy se objevil i odstavec o penězích. O financování. Můžeme konstatovat, že ze strany SAZKA nám byl dorovnán rok 2005, díky čemuž jsme mohli přerozdělit ještě určitou část financí na místa, kde se nám díky užšímu rozpočtu a díky nepozornosti nedostávalo. O hlasování elektronickou formou víte jistě všichni, jakož i o jeho výsledku.

Bohužel, obdobná situace nás čeká i letos. Loni byla ztráta způsobena novou povinností Sazky odvádět DPH, a díra byla zalepena díky výjimečným zdrojům vzniklým z přefinancování úvěru na Sazka Arénu. Letos je důvod ořezání rozpočtu na 75% stejný, ale stejný zdroj na záplatu, jako byl letos se už nenajde. Určité naděje se vkládají v prozatím vynikající vývoj letošních tržeb a výsledků Sazky. Ale hlavně se musí vyřešit DPH. Situace by se dala přirovnat k následujícímu: „Parlament odhlasoval konec trestu smrti ale kat stíná dál“. Stejná situace nastala ve vztahu zákon x úředník na ministerstvu. Ten si to vykládá jinak a DPH vesele požaduje dál. Dnes to činí již 420 milionů, o které sport přišel. Zatím.

Ještě větší problém však číhá v návrhu nového zákona o loteriích, který předložil jeden iniciativní senátor. Pokud by prošel tak jak je navržen, znamenalo by to fakticky likvidaci Sazky a tím i zdroje našich financí! Kdo má zájem o detaily, můžu poskytnout.

Zde se sluší podotknout, že financování tohoto roku probíhalo bez větších problémů a v souladu s rozpočtem. S hospodářem Karlem Rychtářem jsme hlídali tok financí, abychom se v průběhu roku nedostali do problémů.

Platby z ČSTV chodily pravidelně dle plánu. K datu konání VH jsou zaplacený všechny pohledávky vyplývající z rozpočtu a rok skončí přebytkem, který se objevil v návrhu rozpočtu na příští rok. Dokončeno je také kompletní účetnictví za rok 2005 a již je v rukou RK.

Nyní, tak jako v loňském roce i pár faktů o práci VV jako orgánu. Ostatně je to i zde velmi podobné:

- VV zasedal od minulé VH čtyřikrát. Viz zápisy všem dostupné. Projednával či konzultoval však spoustu bodů operativně díky telefonům a e-mailům. Nezasedali jsem přesně jednou za 3 měsíce tak jak je psáno ve stanovách, ale v průměru jednou za 3 měsíce. Vzhledem k pokročilé technice, kdy jsme on-line prakticky kdykoliv je třeba vidím tuto striktně definovanou frekvenci jako zbytečnou. Pokud by to měl napříště bod, který by se diskutoval mezi „prohřešky proti stanovám“, potom rovnou předesílám že budu iniciovat změnu stanov.
- Každá z našich komisí pracovala podle očekávání. Tedy v souladu s rozhodnutími VH a VV. Ale také v souladu s objektivními možnostmi svých členů. Nepochybně mohu tuto sezónu považovat za velmi aktivní i v porovnání se sezónami předchozími. Realizovaly se všechny zásadní úkoly, které byly projednávány na minulé VH, a to zejména z pohledu STK a KM. Jedinou výjimkou mezi komisemi byla MarkK která po celý rok vykazovala spíše symbolickou aktivitu. Její předseda z toho také vyvozuje osobní důsledky.
- Rezervy jsou i letos v průběžné informovanosti, v neschopnosti lépe prodat svoje aktivity, v nedostatečné publicitě. Komise by na tom měly zapracovat a to i za cenu „ošizení“ jiných věcí. Je totiž lépe udělat o jednu akci méně ale o zbytku kompletně informovat, než dělat víc a víc a pro nedostatek času publicitu vynechat. Bohužel nové funkční internetové stránky ČAPEK, které měly být komisím k dispozici pro snadnější komunikaci s veřejností nebyly k dispozici už z jara. Měly zpoždění a jejich současný stav není zatím příliš využitelný. Ale snad to bude jen otázkou menších úprav. Jejich životaschopnost, aktuálnost a reprezentativnost si musí ale vzít na starost nová MarkK.

Co na konec? Jistě se bude živě diskutovat, argumentovat pro a proti, navrhopvat řešení, nebo alespoň usnesení. Jsou lidé, kteří i bez obecných usnesení vědí co mají a chtějí dělat, a taky pracují. Jsou lidé, kterým ani dvacet usnesení nepomůže k tomu, aby se v průběhu roku odhodlali k jakékoliv akci. Jsou zase lidé, kteří jen vymýšlejí usnesení...

Já bych jeden takový návrh na usnesení také měl: „**ČAPEK bude takový, jaký si jej sami uděláme**“. Berte to zvolání vážně, nebo třeba jako hec. Jedno je ovšem jisté – je to stoprocentní pravda.

Karel Dohnal
16.11.2006